

ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

УДК 349.3

DOI <https://doi.org/10.32840/1813-338X-2019-3-18>**В. В. Безусий**

здобувач

Харківського національного університету внутрішніх справ

ФУНКЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

У статті функції соціального захисту державних службовців визначено як систему основних напрямів регулюючого впливу на суспільні відносини з приводу забезпечення соціально-економічних прав державних службовців і формування соціального та трудового потенціалу державної служби, які зумовлені рівнем соціально-економічних умов, що існують у державі. Залежно від їх спрямованості вказані функції пропонується поділити на: загальні – спрямовані на соціальний захист соціально-економічних і культурних прав державних службовців як громадян України; спеціальні – спрямовані на соціальний захист їх як осіб зі специфічним правовим статусом. Визначення питання правового статусу державних службовців, сучасних форм і методів їх діяльності, ефективного управління персоналом державної служби, у т. ч. і забезпечення їх належного соціального захисту, мають істотне значення для ефективності здійснення державного управління. Функції соціального захисту державних службовців, окрім того, що визначають основні напрями його дії, також повинні мати динамічний і відкритий характер, зумовлений тим рівнем і специфікою розвитку суспільних відносин у сфері соціального захисту, який існує в державі. Виділено конкретні функції соціального захисту державних службовців, проаналізовано погляди вчених на зміст функцій, що виконуються суміжними з досліджуваним об'єктом явищами соціальної сфери. Зокрема, це функції соціальної політики, соціального забезпечення, соціального страхування. Функції соціального захисту державних службовців також дають уявлення про цінність і роль досліджуваного засобу забезпечення та гарантування соціально-економічних права цих осіб, засобу створення підґрунтя для розвитку їх особистості, посилення та зміцнення їх власного потенціалу, у т. ч. і як специфічної групи працівників, які здійснюють особливу діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави. Вважаємо, що врахування наведеної характеристики функцій соціального захисту державних службовців сприятиме не тільки удосконаленню інституту державної служби, а й підвищенню ефективності державного управління загалом.

Ключові слова: соціальна функція держави, соціальний захист, функції соціального захисту, забезпечення соціального захисту державних службовців.

Постановка проблеми. З моменту здобуття незалежності наша держава вживає різні за змістом і характером заходи щодо реалізації своєї соціальної функції. Але ці заходи, особливо за сучасних соціально-економічних умов, на жаль, не дають очікуваних результатів. Як свідчать численні приклади з життя українського суспільства, значна частка населення потребує державної допомоги для забезпечення проголоше-

ного у ст. 48 Конституції України права кожного «на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї». Але така ситуація має бути виправлена. Саме з урахуванням цього імперативу науковці вказують, що за сучасної соціально-економічної ситуації актуалізується потреба у реформуванні інституту соціальної політики як регулятора розвитку соціальної сфери [1, с. 152]. Результатом такого реформування

має стати підвищення рівня соціальної безпеки населення, суспільства та держави, а також формування належної системи соціального захисту особи, у т. ч. і такої його категорії осіб, як державні службовці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання державної служби в Україні, проходження її державними службовцями, аспектів її організації та функціонування є предметом постійної уваги з боку науковців і практиків (В.Б. Авер'янов, А.П. Гетьман, Г.О. Барабаш, Н.Б. Болотіна, Є.М. Борщук, Н.М. Вапнярчук, Н.Ф. Добрева, М.І. Іншин, І.І. Колосовська, Т.К. Корецька, М.Б. Ріппа, Б.І. Шашків, Н.П. Топішко, О.М. Ярошенко та ін.). Так, вченими уточнено сутність і зміст державної служби, правовий статус державних службовців, предмет і метод правового регулювання відносин у цій сфері, його засоби. З боку законодавця у 2015 р. ухвалено нову редакцію Закону України «Про державну службу». Це підкреслює важливість питань державної служби та державних службовців як основи підвищення ефективності державного управління в Україні.

Слід відзначити, що питання правового статусу державних службовців, сучасних форм і методів їх діяльності, ефективного управління персоналом державної служби, у т. ч. і забезпечення їх належного соціального захисту, мають істотне значення для ефективності здійснення державного управління, адже недостатня розробленість правового положення державних посадових осіб викликає невпевненість окремих працівників у правомірності, доцільності та раціональності своїх дій, призводить до соціальної та професійної апатії [2, с. 359]. Особливої актуальності питання соціального захисту державних службовців набувають останнім часом, коли у країні загострилася соціально-економічна ситуація. Але, незважаючи на це, соціальний захист цієї категорії осіб має забезпечувати досягнення відповідних цілей. Зокрема, цілей створення необхідних умов для нормальної службово-трудової діяльності, вжиття заходів із реалізації функціонально-посадових повноважень [3, с. 213]. Саме тому з'ясування функцій соціального захисту державних службовців за умов зміни структури та засобів регулювання суспільних відносин є актуальним завданням для сучасного соціального права.

Мета статті полягає у визначенні сутності та змісту функцій соціального захисту державних службовців.

Виклад основного матеріалу. Щодо функцій соціального захисту державних службовців, то вони характеризують цей захист як відповідну систему дій і заходів. Зокрема, вказується, що функція уособлює певне явище і процес діяльності в конкретних межах [4, с. 162]. Але, на відміну від завдань, які відповідають на питання про те, що слід робити для соціального захисту державних службовців, функції визначають взагалі призначення та роль цього явища в межах реалізації соціальною державою її сутності щодо цієї категорії працюючих громадян України. Як вважаємо, функції соціального захисту дають можливість скласти уявлення про його роль і призначення в контексті реалізації державою її соціальної політики. Наприклад, що стосується схожого за природою та значенням явища – соціального забезпечення, то фахівці вважають, що його значення в житті суспільства визначається тим, які функції воно виконує, які основні проблеми дозволяє вирішити. Іншими словами, призначення системи соціального забезпечення виявляється у функціях останнього, через особливості яких відбивається специфічність правового регулювання (тобто предмету галузі), а також його методу [5, с. 20]. Тобто аналіз функцій соціального захисту державних службовців дозволить більш чітко та повно встановити його значення для цієї групи осіб, а також уточнити напрями його реалізації.

У мовознавстві поняття «функція» означає «робота кого-, чого-небудь, обов'язок, коло діяльності когось, чогось // Призначення, роль чого-небудь» [6, с. 1552]. Тобто попередньо можна сказати, що функції соціального захисту державних службовців – це те коло діяльності, ті види роботи, яку соціальний захист вказаних осіб фактично виконує, що характеризує його призначення як засобу реалізації соціальної політики у сфері державної служби. Щодо застосування поняття «функція» у спорідненій сфері, то М.І. Боднарук, характеризуючи функції соціального страхування, вказує, що вони дозволили зрозуміти сутність соціального страхування в Україні, внутрішні процеси, спричинені його існуванням [4, с. 164]. Тому функції соціального захисту державних службовців мають важливе значення для розуміння його змісту, ролі та можливих результатів реалізації.

Щодо схожого явища у праві – функцій права, то науковці визначають їх як найбільш істотні напрями та сторони його впливу на суспільні відносини, у яких розкривається загальнолюдська

і класова природа та соціальне призначення права [7, с. 101], або як основні напрями правового впливу на суспільні відносини з метою їхнього упорядкування, де термін «функціонування права» означає дію права в житті суспільства, втілення його функцій у суспільних відносинах [8, с. 233]. Як бачимо, функції права, по-перше, характеризують діяльність цього явища, по-друге, визначають спрямування його дії, по-третє, дають уявлення про роль і призначення в регулюванні суспільних відносин.

Схожа характеристика надається і поняттю «функції держави». А.Є. Краковська, досліджуючи поняття соціальної функції держави, визначає їх як пов'язані між собою напрями цілеспрямованої правомочної діяльності держави регулятивно-управлінського характеру, зумовлені рівнем і специфікою розвитку суспільних відносин (включаючи й ті відносини, на основі яких була конституційована сама держава і державна влада) [9, с. 15]. Цікавою видається вказівка на таку властивість функцій держави, як те, що вони «зумовлені рівнем і специфікою розвитку суспільних відносин». А.Є. Краковська додатково зауважує: виходячи з цього визначення, можна зробити висновок, що така система функцій будь-якої держави має динамічний і відкритий характер. На її думку, ця система зазнає на собі постійного впливу соціального середовища і реагує на нього шляхом запровадження нових видів діяльності, вдосконалення чи уточнення вже наявних видів діяльності, відмовою від тих чи інших сторін діяльності тощо [9, с. 15].

Отже, функції соціального захисту державних службовців, окрім того, що визначають основні напрями його дії, також повинні мати динамічний і відкритий характер, зумовлений тим рівнем і специфікою розвитку суспільних відносин у сфері соціального захисту, який існує в державі. На підтвердження вказаної нами думки наведемо позицію авторів підручника «Право соціального забезпечення в Україні» за редакцією О.М. Ярошенка, котрі також звертають увагу на те, що, хоча основні функції повинні мати сталість як одну з необхідних ознак характеристики своєї безперервності, тривалості дії, їх природа виявляється в постійному впливі на правовідносини, адже вони можуть змінюватися за змістом під дією нових правових та економічних механізмів, доповнюватися водночас і розвитком самого права й суспільства [5, с. 20]. Саме у такий спосіб як функції соці-

ального забезпечення, так і функції соціального захисту державних службовців мають забезпечувати відповідність стану соціальної захищеності цих осіб тим умовам, за яких відбувається їх діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави.

З приводу характеристик функцій у соціальній сфері, то переважна більшість науковців визначає їх саме через поняття «напрямок діяльності», «роль», що підтверджує попередньо наведене нами розуміння поняття «функції соціального захисту державних службовців». Наприклад, функції соціальної політики – це сукупність тих ролей, які вона виконує в організації суспільних відносин, відображаючи інтереси й потреби різних соціальних спільнот, груп та індивідів, що стосуються покращення їх соціального становища, умов життєдіяльності та подальшого розвитку [10, с. 26].

Функції права соціального забезпечення Б.І. Сташків визначає як напрями впливу на процес формування відповідної галузі права та реалізації норм у суспільних відносинах у сфері соціального забезпечення з метою здійснення мети і завдань держави щодо соціального забезпечення та захисту населення. Ознаками функцій права соціального забезпечення, на його думку, є те, що вони: 1) становлять основні напрями правового впливу; 2) об'єктом правового впливу є суспільні відносини у сфері соціального забезпечення; 3) зумовлені соціальним призначенням права соціального забезпечення; 4) виражають суть права соціального забезпечення; 5) мають сталий характер, оскільки існують тривалий час; 6) здійснюються в певній формі та певними методами [11, с. 177].

М.І. Боднарук під функціями соціального страхування пропонує розуміти сукупність напрямів діяльності системи соціально-економічних відносин у сфері забезпечення належних соціально-економічних умов для працівників унаслідок настання соціальних ризиків [4, с. 162]. І, на його думку, вони характеризуються такими ознаками: 1) є головними соціально значущими напрямами покращення соціального добробуту малозабезпечених громадян; 2) постійністю і системністю – діють безперервно; 3) динамічністю – у процесі їх постійної дії можливі зміни у зв'язку з реформуванням усієї системи соціального страхування; 4) об'єктивністю – функції соціального страхування зумовлюються соціально-побутовими потребами суспільства; 5) комплексним

характером – вони наповнені не лише соціальними, а й економічними та політичними відносинами [4, с. 163–164].

Із наведеними визначеннями та вказаними ознаками понять функцій у соціальній сфері ми цілком згодні. Додамо, що, як слушно вказується науковцями, функції наведених вище явищ – це не поодинокі відокремлені напрями реалізації призначення соціальної політики, соціального захисту, права соціального забезпечення та соціального страхування, а певна взаємопов'язана їх система. Адже саме у такому системно-структурному зв'язку між функціями соціального захисту державних службовців він отримує якість цілісного засобу регулюючого впливу на весь комплекс суспільних відносин у цій сфері. Тому погодимось із М.М. Руженським, котрий за результатами дослідження питання соціального захисту населення в умовах формування ринкової моделі економіки України вказує, що кожна окрема його функція не відокремлена від іншої неподоланими межами, має місце їхня взаємодія, у деяких випадках – переплетення дій, характерне для цілісної системи, якою є соціальний захист населення [12, с. 117].

На цій підставі та з урахуванням наведених вище міркувань щодо розуміння значення «функція» поняття функції соціального захисту державних службовців охарактеризуємо як систему основних напрямів регулюючого впливу на суспільні відносини з приводу забезпечення соціально-економічних прав державних службовців і формування соціального і трудового потенціалу державної служби, які зумовлюються рівнем соціально-економічних умов, що існують у державі, та характеризують призначення соціального захисту державних службовців як засобу реалізації соціальної політики у сфері державної служби.

Щодо виділення конкретних функцій соціального захисту державних службовців, то проаналізуємо погляди вчених на зміст функцій, які виконуються суміжними з досліджуванним об'єктом явищами соціальної сфери. Зокрема, це функції соціальної політики, функції соціального забезпечення, функції соціального страхування. Вважаємо, що, як системно пов'язане з ними явище, соціальний захист державних службовців виконує схожі функції.

Як зауважують автори монографії «Соціальна політика в Україні: реалії та перспективи оновлення» за редакцією В.Г. Никифоренка,

більшість дослідників виділяють такі основні функції соціальної політики: забезпечення соціальної сталості суспільної системи, її соціальної безпеки; забезпечення політичної сталості влади; забезпечення такого розподілу влади та власності в народному господарстві, котрий би визнавався більшістю населення справедливим і не вимагав би боротьби за подальший їх перерозподіл; налагодження такої системи розподілу економічних ресурсів, яка б значною мірою влаштувала переважну більшість населення країни; забезпечення суспільством і державою необхідного й достатнього рівня екологічної безпеки населення; забезпечення суспільством і державою не тільки необхідного й достатнього рівня соціальної захищеності населення загалом, але й кожної його соціальної верстви зокрема [10, с. 26–27].

Щодо функцій соціального забезпечення, то автори підручника «Право соціального забезпечення в Україні» за редакцією О.М. Ярошенка вирізняють чотири основні функції: економічну (полягає в заміщенні заробітку, втраченого людиною у зв'язку з віком, непрацездатністю або втратою годувальника, частковим відшкодуванням додаткових витрат у разі настання певних життєвих обставин, у наданні мінімальної грошової або натуральної допомоги мало-забезпеченим громадянам, а також у сприянні розвитку суспільного виробництва загалом та окремих галузей господарства), соціально-реабілітаційну (пов'язану із задоволенням специфічних потреб осіб похилого віку і непрацездатних громадян), політичну (передбачає підтримку соціальної стабільності в суспільстві, де існують значні відмінності в рівні життя різних верств громадян) і демографічну (покликану стимулювати зростання народонаселення країни, відтворення її здорового покоління, збільшення тривалості життя громадян) [5, с. 22–25].

М.І. Боднарук за сферою дії виділяє такі функції соціального страхування: соціальні (захисну, соціально-реабілітаційну, соціально-ризикову), економічні (економічну, контрольну, збереження і примноження коштів) і політичні (соціальної рівності та диференціації, політично-стабілізуючу (запобіжну)) [4, с. 163]. О.М. Круглов до системи функцій соціального страхування включає: організаційну (формування грошових фондів і перерозподільчу), політичну (зменшення розриву в рівнях матеріального забезпечення працюючих і непрацюючих громадян та сприяння вирівнюванню життєвого

рівня різних соціальних груп населення), охоронну (застосування цілої низки заходів, спрямованих на те, щоб право не було порушено), захисну (заходи, спрямовані на відновлення того стану речей, який існував до настання негативного соціального явища), демографічну (забезпечення кількості та структури трудових ресурсів) [13, с. 466–467]. І хоча вказані автори наводять різні за назвою функції, порівняння їх змісту вказує, що і М.І. Боднарук, і О.М. Круглов характеризують одні й ті самі явища.

На думку Н.П. Борецької, функції системи соціального захисту полягають у зменшенні соціальних ризиків, які вимірюються на основі механізму соціальної експертизи стосовно відповідності запроваджуваних заходів державним соціальним стандартам (нормативам) і відповідають вимогам забезпечення добробуту та гідного рівня життя для кожного громадянина [14, с. 11]. Тобто вказана система виконує соціальні та економічні функції.

Враховуючи включення у зміст статусу державних службовців як загальних, так і специфічних рис [11, с. 293–313], вважаємо, що функції досліджуваного виду соціального захисту також доцільно поділити на загальні та спеціальні. Саме тому в цьому контексті цікавою є думка М.М. Руженського, котрий, досліджуючи соціальний захист населення в умовах формування ринкової моделі економіки України, окрему увагу приділив питанню функцій соціального захисту [12]. Так, цей автор функції системи соціального захисту населення поділяє на загальні (пов'язані з процесами функціонування й розвитку суспільних відносин загалом), спеціальні (відносно відокремлені напрями його дії, які забезпечують функціонування і розвиток окремих складників суспільних відносин) і допоміжні (прияють нормальному здійсненню загальних і спеціальних функцій) [12, с. 111, 113, 117]. М.М. Руженський до загальних функцій соціального захисту відносить: утвердження і відтворення складників суспільних відносин; сприяння соціально-економічному розвитку й забезпечення соціальної стабільності; превентивну (попереджувальну); регулятивну функцію; інтегративну функцію [12, с. 111–113], а до спеціальних: адаптаційну; інноваційну; розподільну; стимулюючу; функцію задоволення багатьох потреб тих осіб, котрі мають на це право [12, с. 113–115]. Що стосується допоміжних функцій соціального захисту, то, на його думку, до них слід віднести: комунікативну,

трансляючу; контрольну; профілактично-виховну функції [12, с. 115–116]. Вважаємо, що наведену класифікацію та перелік виділених М.М. Руженським функцій слід підтримати. Але зауважимо, що, оскільки функції соціального захисту – це основні напрями його реалізації, впливу на суспільні відносини у цій сфері, то виділяти допоміжні функції як щось другорядне, напевно, недоцільно.

Тому, враховуючи специфіку соціального захисту державних службовців, який їм забезпечується і як громадянам України, і як особливій категорії працюючих осіб, залежно від ролі функції соціального захисту державних службовців поділимо на: загальні функції – спрямовані на соціальний захист соціально-економічних і культурних прав державних службовців як громадян України; спеціальні – спрямовані на соціальний захист їх як осіб зі специфічним правовим статусом. Але між ними немає суперечностей, ці види завдань соціального захисту державних службовців доповнюють одна одну, сприяючи максимально повній і всебічній реалізації мети соціального захисту цієї особливої категорії працюючого населення України.

Узагальнюючи наведене щодо функцій соціального захисту державних службовців як складників концептуальних основ соціального захисту цієї категорії працюючих громадян України, до їх числа віднесемо такі:

– загальні функції соціального захисту державних службовців: економічну (забезпечення задоволення соціально-економічних і соціально-культурних прав державних службовців, надання відповідних видів соціальної, грошової або натуральної допомоги у передбачених законом випадках, сприяння соціально-економічному розвитку й забезпечення соціальної стабільності); політичну (забезпечення підтримання соціальної стабільності в суспільстві, соціальної рівності та диференціації в соціальному захисті); регулятивну (забезпечення відтворення і розвитку суспільних відносин у сфері розподілу і перерозподілу економічних благ і ресурсів між особами, які потребують такого захисту); охоронну (захисну) (забезпечення охорони та захисту суспільних відносин і соціально-економічних та соціально-культурних прав державних службовців від незаконних обмежень або порушень, відновлення статусу особи, який існував до його порушення); демографічну (забезпечення стимулювання зростання кількості та підвищення якості трудових ресурсів,

збільшення тривалості життя громадян); превентивну (попереджувальну) (забезпечення запобігання негативним соціально-економічним явищам, процесам і їх наслідкам);

– спеціальні функції соціального захисту державних службовців: організаційну (забезпечення створення механізмів формування відповідних фондів і їх перерозподілу, а також сприяння реалізації завдань соціального захисту державних службовців); соціально-захисну (соціально-реабілітаційну) (забезпечення задоволення специфічних потреб державних службовців похилого віку та непрацездатних державних службовців); інформаційну (забезпечення інформування державних службовців і членів їх сімей про стан, характер і зміст соціального захисту, наявні можливості для задоволення їх соціально-економічних і соціально-культурних прав); стимулюючу (забезпечення створення умов для максимально повної та ефективної реалізації особи на державній службі впродовж максимально можливого часу перебування особи на державній службі); контрольну (здійснення контролю за досягненням мети та дотриманням засад соціального захисту державних службовців, належною реалізацію його завдань, а також дотриманням соціально-економічних і соціально-культурних прав державних службовців).

Підводячи підсумок наведеної у статті характеристики функцій соціального захисту державних службовців, зауважимо, що вони визначають це явище з позиції його функціонування. Функції соціального захисту державних службовців також дають уявлення про цінність і роль досліджуваного засобу забезпечення та гарантування соціально-економічних права цих осіб, засобу створення підґрунтя для розвитку їх особистості, посилення та зміцнення їх власного потенціалу, у т. ч. і як специфічної групи працівників, котрі здійснюють особливу діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави. Вважаємо, що врахування наведеної характеристики функцій соціального захисту державних службовців сприятиме не тільки удосконаленню інституту державної служби, а й підвищенню ефективності державного управління загалом.

Список використаної літератури:

1. Колосовська І.І. Сучасні підходи у реформуванні соціальної політики держави як регуля-

тора розвитку соціальної сфери. *Ефективність державного управління*. 2015. Вип. 43. С. 152–158.

2. Панасюк О.Т., Гоменюк Д.С. До проблеми соціального забезпечення державних посадових осіб. *Форум права*. 2010. № 2. С. 359–362. URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2010-2/10potdpo.pdf>.
3. Безусий В. Особливості державних службовців серед інших об'єктів соціального захисту. *Публічне право*. 2012. № 4 (8). С. 211–217.
4. Боднарук М.І. Функції соціального страхування в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Право. 2014. Вип. 24. Т. 2. С. 161–164.
5. Право соціального забезпечення в Україні : підручник / О.М. Ярошенко, Г.О. Барабаш, Н.М. Вапнярчук та ін.; за ред. О.М. Ярошенка. Харків : Право, 2015. 458 с.
6. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ – Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
7. Волинка К.Г. Теорія держави і права : навчальний посібник. Київ : МАУП, 2003. 240 с.
8. Скакун О.Ф. Теорія держави і права : підручник / пер. з рос. Харків : Консум, 2001. 656 с.
9. Краковська А.Є. Поняття соціальної функції держави в сучасній юридичній науці. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : Право. 2015. Т. 1. Вип. 31. С. 14–19.
10. Соціальна політика в Україні: реалії та перспективи оновлення / за ред. В.Г. Никифоренка : монографія / Одеський нац. економічний ун-т. Одеса, 2015. 363 с.
11. Іншин М.І. Правове регулювання службово-трудової діяльності державних службовців як особливої категорії зайнятого населення України : навчальний посібник / Держ. НДІ МВС України. Харків : ФІНН, 2010. 672 с.
12. Руженський М.М. Соціальний захист населення в умовах формування ринкової моделі економіки України : монографія. Київ : ІПК ДСЗУ, 2013. 318 с.
13. Круглов О.М. Функції соціального страхування України в умовах подолання негативних наслідків світової фінансової кризи: теоретичний аспект. *Форум права*. 2011. № 2. С. 463–467. URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2011-2/11komkta.pdf>.
14. Борецька Н.П. Соціальний захист населення в умовах ринкової трансформації економіки : автореф. дис. ... докт. екон. наук : 08.01.01. Київ, 2002. 35 с.

Bezusi V. V. Functions of social protection of civil servants

We work with our own officials who have worked in a system that supports public relations regulatory activities regarding socioeconomic true civil servants and those who work hard and who demand to meet the socioeconomic issues that exist in the state. Depending on their orientation, these functions propose to be divided into: common – top-level protected socio-economic and cultural true servants as citizens of Ukraine; specially – specially protected as special legal statuses. Having identified the issues of the legal status of civil servants, the modern forms and methods of their activities, the effective management of personnel uses the service, then when you need to use them, you need to have the right information about the effectiveness of work. The analysis functions in different civil servants, distinguishing that they create the main directions of their enterprises, but also have a dynamic and open character, which manifests itself in the same way, and specifically develops the public relations that exist at the same time and may be preserved at the present time. Known specific functions that work in government employees, they check that we see in all the changes to the functions that were investigated and investigated us, and we worked in this field. In particular, it is a functioning social system, functioning reliably, functioning safely. The functioning of national employees are also required to create value and, as a result of research into the protection and guarantees of socio-economic rights that remain contractors for the development of their employees related to changes in their own potentials, and possibly as a specialized group of people who exist. special actions for practical security of tasks and functions. We take into account what takes into account the most relevant features of functional services that work in a service environment, not supporting service services, and improve management efficiency as a whole.

Key words: social function of the state, social protection, social protection functions, ensuring social protection of civil servants.